

mutta päättäväisesti rajoittaa lastemme aikaa television ja muiden elektronisten laitteiden parissa, jotka useasti monopolisoivat heidän elämänsä. Sen sijasta meidän täytyy ehkä ohjata heidän aikaansa toisaalle, hedelmällisempiin evankeliumipainotteisiin pyrkimyksiin. Aluksi saattaa ilmetä jonkin verran vastarintaa ja valittamista, mutta kuten Sonya Carsonilla, meillä täytyy olla näkemys ja tahto pitää siitä kiinni. Jonakin päivänä lapsemme ymmärtävät ja arvostavat sitä, mitä olemme tehneet. Jos me emme tee sitä, kuka tekee?

Voisimme kaikki kysyä itseltämme: saavatko lapsemme osakseen parhaan hengellisen, älyllisen ja luovan ponnistelumme, vai saavatko he tähteet ajastamme ja kyvyistämme annettuamme kaikemme kirkon tehtävissämme tai ammatillisissa pyrkimyksissämme. En tiedä, onko tulevassa elämässä enää olemassa sellaisia nimikkeitä kuten piispa tai Apuyhdistyksen johtaja, mutta minä tiedän, että aviomiehen ja vaimon, isän ja äidin nimikkeet kestävät ja pysyvät kunniaissa aina ja ikuisesti. Se on yksi syy, miksi on niin tärkeitä kunnioittaa tehtäviämme vanhempina täällä maan päällä, niin että voimme valmistautua noihin vieläkin suurempiin mutta samankaltaisiin tehtäviin tulevassa elämässä.

Me vanhemmat voimme kulkea eteenpäin varmoina siitä, ettei Jumala jätä meitä koskaan yksin. Jumala ei koskaan anna meille mitään tehtävää tarjoamatta jumalallista apua – siitä minä voin todistaa. Tulokoon meistä jumalallisessa roolissamme vanhempina ja kumppaneina Jumalan kanssa ensisijaisia evankeliumin opettajia ja esimerkkejä lapsillemme. Tätä rukouksen nimessä. Aamen. ■

VIITE

1. Ks. Ben Carson, *Gifted Hands: The Ben Carson Story*, 1990.

Vanhin Jörg Klebingat

seitsemänkymmenen koorumista

Lähestykää Jumalan valtaistuinta luottavaisina

Soveltamalla Jeesuksen Kristuksen sovitusta omaan elämäänne te voitte alkaa vahvistaa hengellistä luottamustanne tänään, jos olette halukkaita kuuntelemaan ja toimimaan.

Kuinka arvioisitte asteikolla yhdestä kymmeneen hengellistä luottamustanne Jumalan edessä? Onko teillä henkilökohtainen todistus siitä, että tämänhetkinen uhrilahjanne myöhempien aikojen pyhänä riittää siihen, että peritte iankaikkisen elämän? Voitteko sanoa mielessänne, että taivaallinen Isä on tyytyväinen teihin? Mitä ajatuksia tulee mieleenne, jos teillä olisi henkilökohtainen puhuttelu Vapahtajanne kanssa minuutin kuluttua? Hallitsisivatko minäkuvaanne synnit, katumiset ja heikkoudet, vai olisitteko yksinomaan iloisen odotuksen vallassa? Katsoisitteko Häntä silmiin vai välttelisittekö Hänen katsettaan? Viivyttelisittekö ovelta vai menisittekö Hänen luokseen luottavaisina?

Aina kun vastustaja ei pysty taivuttelemaan teidän kaltaisianne epätavellisia mutta hyvään pyrkiviä pyhiä hylkäämään uskonkäsitystään henkilökohtaisesta ja rakastavasta Jumalasta, hän ryhtyy säälimättömään iskuun

etäännyttääkseen teidät mahdollisimman kauas Jumalasta. Vastustaja tietää, että usko Kristukseen – sellainen usko, joka saa aikaan lempeiden armotekojen ja jopa voimallisten ihmeiden tasaisen virran – kulkee käsi kädessä henkilökohtaisen luottamuksen kanssa siihen, että te pyritte valitsemaan oikein. Siitä syystä hän yrittää päästä sydämeenne syöttämään teille valheita – valheita siitä, että taivaallinen Isä on pettynyt teihin, että sovitus on teidän ulottumattomissanne, että ei hyödytä edes yrittää, että kaikki muut ovat parempia kuin te, että te ette ole kellovillisia, ja tuhat muuta muunnelmaa tästä samasta vahingollisesta aiheesta.

Niin kauan kuin te annatte näiden äänten kalvaa sieluanne, te ette voi lähestyä Jumalan valtaistuinta todella luottavaisina. Mitä tahansa teettekin, mitä tahansa rukoilettekin, mitä tahansa toiveita ihmeestä teillä saattaakin olla, niin itseluottamuksen puutetta on aina juuri sen verran, että

se murentaa uskoanne – ei pelkää uskoanne Jumalaan vaan myös luottamusta itseenne. Evankeliumin mukaan eläminen tällä tavoin ei ole mukavaa, eikä se ole kovin järkevääkään. Ennen kaikkea se on täysin turhaa! Päätös muuttua on teidän – ja yksinomaan teidän.

Haluaisin esittää kuusi käytännön ehdotusta, jotka – jos otatte ne varteen – karkottavat nämä vahingolliset äänet ja palauttavat teille sen levollisen varmuuden ja hengellisen luottamuksen, jonka voitte saada, jos vain haluatte. Huolimatta siitä, miten äsken arvioitte itseänne asteikolla yhdestä kymmeneen, niin soveltamalla Jeesuksen Kristuksen sovitusta omaan elämäänne te voitte alkaa vahvistaa hengellistä luottamustanne tänään, jos olette halukkaita kuuntelemaan ja toimimaan. Puhun rohkeasti ja toivon, että se on rakennukseksi eikä loukkaa ketään.

1. *Ottakaa vastuu omasta hengellisestä hyvinvoinnistanne.* Lakatkaa syyttämästä muita tai olosuhteitanne, lakatkaa puolustelemasta itseänne ja lakatkaa keksimästä tekosyitä sille, miksi ette kenties pyri täysin olemaan kuuliaisiksi. Hyväksykää se, että te olette ”vapaita lihan mukaisesti” ja ”vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän” (2. Nefi 2:27). Herra tuntee olosuhteenne täydellisesti, mutta Hän tietää täydellisesti myös sen, päätättekö yksinkertaisesti olla elämättä täysin evankeliumin mukaan. Jos asia on näin, olkaa kyllin vilpittömiä myöntämään se ja pyrkikää olemaan täydellisiä omissa olosuhteissanne. *Hengellinen luottamus kasvaa, kun otatte vastuun omasta hengellisestä hyvinvoinnistanne soveltamalla päivittäin elämäänne Jeesuksen Kristuksen sovitusta.*

2. *Ottakaa vastuu omasta fyysisestä hyvinvoinnistanne.* Sielunne koostuu

sekä ruumiistanne että hengestänne (ks. OL 88:15). Hengen ravitseminen samalla kun laiminlyö ruumista, joka on temppele, johtaa yleensä hengelliseen ristiriitaan ja heikentyneeseen itsetuntoon. Jos kuntonne on rapistunut, jos kehonne aiheuttaa teille epämukavuutta ja voitte tehdä jotakin sen suhteen, niin tehkää! Vanhin Russell M. Nelson on opettanut, että meidän tulee pitää ruumistamme omana temppeleinämme ja että meidän tulee tarkkailla ruokavaliotamme ja harjoittaa liikuntaa fyysisen kuntomme ylläpitämiseksi (ks. ”Olemme Jumalan lapsia”, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 103).

Presidentti Boyd K. Packer on opettanut: ”Henkemme ja ruumiimme on yhdistetty sellaisella tavalla, että ruumiistamme tulee mieleemme työväline ja luonteemme perusta” (”Mielenne työväline ja luonteenne perusta”, kirkon koululaitoksen satelliittilähetys, 2. helmikuuta 2003, s. 2; speeches. byu.edu). Käyttäkää sen vuoksi hyvää harkintaa siinä, mitä ja erityisesti miten paljon syötte, ja harjoittakaa säännöllisesti liikuntaa, jota ruumiinne tarvitsee ja ansaitsee. Jos fyysinen terveytenne

sallii, tehkää tänään päätös olla oman ruumiinne herra ja aloittakaa säännöllinen, pitkän tähtäimen liikuntaohjelma, joka on sovitettu kykyihinne, ja yhdistäkää se terveellisempään ruokavalioon. *Hengellinen luottamus lisääntyy, kun henkenne Vapahtajan avulla on todella vastuussa luonnollisesta ihmisestäänne.*

3. *Omaksukaa vapaaehtoinen, täydestä sydäimestä kumpuava kuuliaisuus osaksi elämäänne.* Ymmärtäkää, että te ette voi rakastaa Jumalaa rakastamatta myös Hänen käskyjään. Vapahtajan mittapuuna on selkeä ja yksinkertainen: ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni” (Joh. 14:15). Valikoiva kuuliaisuus tuo valikoituja siunauksia, ja se, että valitsee jotakin pahaa vielä pahemman sijaan, on silti väärän valitsemista. Ei voi katsoa huonoa elokuvaa ja olettaa, että tuntisi itsensä hyveelliseksi, koska ei katsonut *todella* huonoa elokuvaa. Se, että noudattaa joitakin käskyjä uskollisesti, ei oikeuta laiminlyömään muita. Abraham Lincoln on syyttäkin sanonut: ”Kun teen hyvää, minusta tuntuu hyvältä. Kun teen pahaa, minusta tuntuu pahalta.” (Lainattuna

julkaisussa William H. Herndon ja Jesse William Weik, *Herndon's Lincoln: The True Story of a Great Life*, 3 osaa, 1889, osa 3, s. 439.)

Lisäksi, tehkää oikein oikeista syistä. Herra, joka ”vaatii sydäntä ja altista mieltä” (OL 64:34) ja joka ”paljastaa sydämen ajatukset ja aiheet” (OL 33:1), tietää, miksi käynte kirkossa – oletteko läsnä vain fyysisesti vai todella Jumalaa palvellen. Ette voi sunnuntaina laulaa ”Nyt taakse jää, nyt taakse jää, sä oi Babylon” (”Teit, Israelin vanhimmat”, *MAP-lauluja*, 196) ja sitten taas hetken päästä hakeutua sinne tai suvaita sitä. Muistakaa, että välinpitämättömyys hengellisissä asioissa ei ole koskaan ollut onnea. Tehkää kirkosta ja palautetusta evankeliumista koko elämäenne, ei pelkästään osa ulospäin näkyvää tai sosiaalista elämäenne. Sen valitseminen tänä päivänä, ketä palvelette, on ainoastaan tyhjiä sanoja – kunnes todellakin elätte evankeliumin mukaan (ks. Joos. 24:15). *Hengellinen luottamus kasvaa, kun epätäydellisyyksistänne huolimatta todella pyritte elämään pyhitettyä elämää oikeista syistä.*

4. *Tulkaa parannuksen tekemisessä todella, todella taitaviksi ja ripeiksi.* Koska Jeesuksen Kristuksen

sovitus on hyvin käytännönläheinen, sitä tulisi hyödyntää runsain mitoin joka päivä ja joka hetki, sillä se ei koskaan ehdy. Ottakaa Jeesuksen Kristuksen sovitus ja parannus vastaan avosylin ja hyödyntäkää niitä päivittäin Suuren Parantajan määräysten mukaan. Omaksukaa jatkuva, onnellinen, iloinen parannuksenteon asenne tekemällä siitä itse valitsemanne elämäntapa. Kun teette niin, varokaa kiusausta vitkastella älkääkää odotako maailman kannustusta. Pitäkää katseenne Vapahtajassa ja huolehtikaa enemmän siitä, mitä Hän teistä ajattelee, seurauksista riippumatta. *Hengellinen luottamus kasvaa, kun vapaaehtoisesti ja iloiten teette viipymättä parannuksen sekä pienistä että suurista synneistä ottamalla vastaan Jeesuksen Kristuksen sovituksen.*

5. *Tulkaa anteeksiantamisessa todella, todella taitaviksi.* ”Minä, Herra, annan anteeksi kenelle tahdon, mutta teiltä vaaditaan, että annatte anteeksi kaikille ihmisille” (OL 64:10). Antakaa anteeksi jokaiselle kaikki kaiken aikaa tai vähintäänkin pyrkikää tekemään niin, sallien siten anteeksiannon tulla omaan elämäenne. Älkää kantako kaunaa, älkää loukkaantuko helposti, antakaa anteeksi ja unohtakaa

nopeasti, älkääkää milloinkaan ajatelko, ettei tämä käsky koskisi teitä. *Hengellinen luottamus lisääntyy, kun tiedätte Herran tietävän, ettei teillä ole pahan-suopia tunteita muita kohtaan.*

6. *Hyväksykää koettelemukset, vastoinkäymiset ja ”yllätykset” kuolevaisuuden kokemukseenne kuuluvin.* Muistakaa, että te olette täällä koeteltavina, jotta nähtäisiin, teettekö te kaiken, mitä Herra, teidän Jumalanne, käskee teidän tehdä (ks. Abr. 3:25) – ja saanen lisätä, ”kaikissa olosuhteissa”. Miljoonia veljiänne ja sisariaanne on koeteltu tällä tavoin tai koetellaan parhaillaan, joten miksi teidät olisi vapautettu siitä? Jotkin koettelemukset aiheutuvat omasta tottelemattomuudestanne tai piittaamattomuudestanne. Toiset koettelemukset johtuvat muiden piittaamattomuudesta tai yksinkertaisesti siitä, että tämä on langennut maailma. Kun näitä koettelemuksia tulee, vastustajan joukot alkavat kylvää ajatusta siitä, että te olette tehneet jotakin väärää, että tämä on rangaistus, merkki siitä, että taivaallinen Isä ei rakasta teitä. Älkää välittäkö siitä! Yrittäkää sen sijaan pakottaa hymy huulillenne, katsoa kohti taivasta ja sanoa: ”Minä ymmärrän, Herra. Tiedän, mitä tämä on. Aika osoittaa uskollisuuteni, eikö vain?” Kulkekaa sitten Hänen kanssaan, jotta voitte kestää hyvin loppuun asti. Hengellinen luottamus kasvaa, kun hyväksytte sen, että ”usein koettelemusten ja kärsimysten sallitaan tulla [elämäenne] sen vuoksi mitä [teette] oikein” (Glenn L. Pace, ”Crying with the Saints”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 13. joulukuuta 1987, s. 2; speeches.byu.edu).

Kun johdin Kiovan lähetyskenttää Ukrainassa, kysyin kerran yhdeltä uskollisimmista lähetyssaarnaajasisarista, miksi hän oli aina niin ankara itseään kohtaan, miksi hän

aina soimasi itseään pienimmistäkin asioista. Kun hän vastasi, hänen vastauksensa oli klassinen esimerkki henkilöstä, joka kuuntelee väärää ääntä: ”Jotta kukaan ei ehdi tehdä sitä ennen minua.”

Veljet ja sisaret, neuvoni tälle lähetyssaarnaajasisarelle on neuvoni teille: myöntäkää ja kohdatkaa heikkoutenne, mutta älkää antako niiden lamauttaa teitä, koska jotkin niistä ovat seuralaisianne aina siihen asti kun lähdette tästä maanpäällisestä elämästä. Olipa tämänhetkinen tilanteenne mikä tahansa, niin sillä hetkellä kun vapaaehtoisesti valitsette vilpittömän, iloisen, päivittäisen parannuksenteon pyrkimällä yksinkertaisesti tekemään parhaimpanne ja olemaan paras oma itsenne, Vapahtajan sovitus ikään kuin verhoaa teidät ja seuraa teitä minne tahansa menettekin. Kun elätte tällä tavalla, te voitte todellakin ”säilyttää aina syntienne anteeksiannon” (Moosia 4:12) jokaisen päivän jokaisena tuntina ja jokaisen minuutin jokaisena sekuntina ja olla siten täysin puhtaita ja otollisia Jumalan edessä *kaiken aikaa*.

Teillä on etuoikeus – jos niin haluatte – saada tänä päivänä tai pian tämän jälkeen omakohtainen tieto siitä, että heikkouksistanne huolimatta olette otollisia Jumalalle. Minä todistan rakastavasta Vapahtajasta, joka odottaa meidän elävän käskyjen mukaan. Todistan rakastavasta Vapahtajasta, joka on hyvin halukas suomaan armoaan ja laupeuttaan. Todistan rakastavasta Vapahtajasta, joka riemuitsee, kun päivittäin otamme vastaan Hänen sovituksensa tuntien levollista ja onnellista varmuutta siitä, että kuljemme oikeaan suuntaan. Todistan rakastavasta Vapahtajasta, joka haluaa, että luottamuksenne ”vahvistuu Jumalan edessä” (OL 121:45). Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

Vanhin Eduardo Gavarret
seitsemänkymmenen koorumista

Kyllä, Herra, Sua tahdon seurata

Herra kutsuu meitä käyttämällä erilaisia teonsanoja: ”Tulkaa minun luokseni.” ”Seuraa minua.” ”Vaella minun kanssani.” – Jokainen niistä on kutsu toimia.

Sillä katso, Herra antaa kaikille kansakunnille niiden omaa kansaa ja kieltä olevia opettamaan hänen sanaansa.¹ Tänäkin tämä kirjoitusten kohta on täytynyt jälleen kerran, kun minulle on annettu tilaisuus ilmaista ajatuksiani äidinkielelläni.

Oli vuosi 1975, ja palvelin nuorena lähetyssaarnaajana Uruguayn–Paraguayn lähetyksentällä. Ensimmäisen kuukauteni aikana lähetyksentällä vyöhykejohtajat järjestivät toiminnan havainnollistaakseen erästä evankeliumin periaatetta. Vyöhykkeen jokaisen lähetyssaarnaajan silmät sidottiin ja meille kerrottiin, että meidän oli määrä seurata polkua, joka johti juhlasaliin. Meidän piti seurata tietyn johtajan ääntä, jonka kuulimme ennen lähtöä. Meitä varoitettiin kuitenkin, että matkalla kuulisimme monia ääniä, jotka yrittäisivät hämmäntää meitä ja saada meidät eksymään polulta.

Kun ääniä ja puhetta oli kuulunut muutaman minuutin ja kaiken keskeltä kuului ääni, joka sanoi: ”Seuraa minua”, olin varma, että seurasin oikeaa ääntä. Saavuttuamme seurakuntakeskuksen juhlasaliin meitä pyydettiin poistamaan side silmiltämme.

Tehdessäni sen huomasin, että ryhmiä oli kaksi ja olin ryhmässä, joka oli seurannut väärää ääntä. ”Se kuulosti niin oikealta”, ajattelin itsekseni.

Tuo kokemus 39 vuotta sitten on vaikuttanut minuun pysyvästi. Sanoin itselleni: ”Älä koskaan enää seuraa väärää ääntä.” Sitten sanoin itselleni: ”Kyllä, Herra, Sua tahdon seurata.”

Haluan yhdistää tämän kokemuksen Vapahtajan lempeään kutsuun meille:

”Minä olen hyvä paimen. Minä tunnen lampaani. – –

Minun lampaani kuulevat minun ääneni ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.”²

Kutsu seurata Häntä on yksinkertainen, suurin ja voimallinen kutsu, minkä voimme saada. Se tulee selvällä äänellä, jota ei voi sekoittaa muihin.

Herra kutsuu meitä käyttämällä erilaisia teonsanoja: ”Tulkaa minun luokseni.” ”Seuraa minua.” ”Vaella minun kanssani.” Nämä kutsut eivät ole passiivisia. Jokainen niistä on kutsu toimia. Kutsun koko ihmiskunnalle esittää Hän, joka on profeettojen Profeetta, opettajien Opettaja, Jumalan Poika, Messias.